

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 września 2015r.

Sąd Okręgowy w Toruniu - IX Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Aleksandra Nowicka

Protokolant stażysta Marzena Chojnacka

po rozpoznaniu w dniach 25 sierpnia i 29 września 2015 roku

sprawy **J. L.** obwinionego z art. 86§ 1 kw

na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 2 czerwca 2015 roku sygn. akt XII W 2963/14

I. uchyła zaskarżony wyrok i na mocy art. 5§1 pkt 4 k.p.o w. w zw. z art. 45§1 k.w. umarza postępowanie w sprawie;

II. wydatkami postępowania w całości obciąża Skarb Państwa.

IX Ka 541/15

UZASADNIENIE

J. L. został obwiniony o to, że w dniu 31 sierpnia 2013 r. ok. godz. 17.10 w miejscowości P. na drodze krajowej nr (...), (...) km, kierując samochodem marki B&W o nr rej. (...)w wyniku nieprawidłowego manewru zawracania, nie udzielił pierwszeństwa kierującego samochodem marki (...) o nr rej. (...) i doprowadził do kolizji z tym pojazdem. Czynem swym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym

tj. za wykroczenie z art. 86 § 1 kw.

Sąd Rejonowy w Toruniu wyrokiem z dnia 2 czerwca 2015 roku (sygn. akt XII W 2963/14) uznał obwinionego za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu we wniosku o ukaranie, tj. wykroczenia z art. 86 § 1 kw i za to na mocy art. 86 § 1 kw wymierzył mu karę grzywny w wysokości 300 złotych.

Obwiniony obciążony został kosztami sądowymi, w tym kwotą 30 złotych tytułem opłaty sądowej oraz obciążył go wydatkami postępowania.

Od powyższego wyroku **apelację wniósł obwiniony zaskarżając wyrok w całości.**

Wyrokowi zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku polegający na przyjęciu, że obwiniony w dniu 31 sierpnia 2013r. ok. godz. 17.10 w miejscowości P. na drodze krajowej nr (...), (...) km, kierując samochodem marki B&W o nr rej. (...)w wyniku nieprawidłowego manewru zawracania, nie udzielił pierwszeństwa kierującego samochodem marki (...) o nr rej. (...) i doprowadził do kolizji z tym pojazdem, a w następstwie tego doszło do wadliwego ustalenia, że obwiniony jest winny zarzucanemu czynowi oraz polegający na przyjęciu, że obwiniony nie zachował należytej ostrożności i nie ustąpił pierwszeństwa pojazdowi (...), w sytuacji, gdy obwiniony wykonał manewr w przeświadczeniu prawidłowości poruszania się pojazdu (...). Skarżący podniósł także zarzut obrazy przepisów postępowania polegający na oddaleniu wniosku o wydanie opinii uzupełniającej biegłego zgodnie z

wnioskami złożonymi na piśmie przez obwinionego, a w konsekwencji wydanie wyroku w oparciu o niepełny materiał dowodowy i dokonanie analizy materiału dowodowego w sposób dowolny, wbrew zasadzie *ni dubio pro reo*.

Powołując się na powyższy zarzut obwiniony wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie go od popełnienia zarzuconego mu czynu ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Pismem z dnia 14 września 2015r. obrońca obwinionego wniósł o umorzenie postępowania z uwagi na przedawnienie karalności czynu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obwinionego była bezzasadna.

Podzielając ocenę dowodów dokonaną przez Sąd Rejonowy oraz akceptując wynikające z niej ustalenia faktyczne, nie sposób zgodzić się z zarzutami apelacji.

Przypomnieć należy, iż dla skuteczności środka odwoławczego zarzucającego błąd w ustaleniach faktycznych i wadliwą ocenę dowodów nie jest wystarczające samo wykazywanie, że określona grupa dowodów pozwala na przyjęcie, iż zdarzenie mogło mieć inny przebieg niż przyjęty przez sąd orzekający przy wyrokowaniu. Należy bowiem wykazać, którym wskazaniom wiedzy, logiki i doświadczenia życiowego uchybił sąd, czyniąc kwestionowane ustalenia i jakie konkretnie popełnił błędy w swoich ocenach, czego skarżący we wniesionej apelacji nie uczynił, przez co jego apelacja jest li tylko hasłowa i polemiczna.

Zastrzeżeń skarżącego, co do rzetelności oceny dowodów i trafności ustaleń faktycznych nie sposób było podzielić. Analiza przebiegu zdarzenia oraz zachowania obwinionego przeprowadzona przez Sąd Rejonowy uwzględnia całość materiału sprawy ocenionego z uwzględnieniem reguł określonych w art. 7 kpk (stosowanym w postępowaniu wykroczeniowym na podstawie art. 8 kpw).

Wbrew sugestiom skarżącego sąd orzekający dokonał prawidłowej oceny wiarygodności materiału dowodowego.

W rezultacie podnieść należy, iż Sąd Okręgowy nie dostrzegł w treści apelacji żadnych rzeczowych argumentów, które dyskwalifikowałyby stanowisko sądu I instancji w zakresie dokonanej oceny dowodów, ustalonych faktów czy materialno-karnej oceny zachowania obwinionego.

Zgodzić natomiast należy się ze stanowiskiem obrońcy, że zgodnie z przepisem art. 5§1 pkt 4 kpw w zw. z art. 45§1 kw postępowanie w niniejszej sprawie należało umorzyć. W myśl bowiem art. 45§1 kw karalność wykroczenia ustaje, jeżeli od jego popełnienia upłynął rok, a jeżeli w tym okresie wszczęto postępowanie w sprawie, karalność wykroczenia ustaje z upływem 2 lat od popełnienia czynu. Jako, że zdarzenie miało miejsce w dniu 31 sierpnia 2013r., przedawnienie jego karalności nastąpiło z dniem 31 sierpnia 2015r. Stąd też w oparciu o przepis art. 5§1 pkt 4 kpw postępowanie w sprawie należało umorzyć, zaś wydatkami postępowania w całości obciążyć Skarb Państwa.